

Woord- en Communieviering 19 en 20 aug. 2023

Thema: Grenzen overgaan

Eerste lezing: *Jesaja 56,1.6-7*

Zo spreekt de Heer: Onderhoudt het recht, beoefen de gerechtigheid, want de komst van mijn redding is nabij en mijn gerechtigheid wordt weldra geopenbaard. De vreemdelingen die zich bij de Heer hebben aangesloten om Hem te dienen, die zijn naam met liefde vereren en zijn dienaren willen zijn en allen die de sabbat onderhouden, die trouw blijven aan mijn verbond, hen allen laat ik naar mijn heilige berg komen, en ik schenk hun vreugde in mijn huis van gebed. Hun brand- en slachtoffers zullen mij aangenaam zijn op mijn altaar, want mijn huis zal heten: Huis van gebed voor alle volken.

Evangelie: *Matteüs 15,21-28*

Eens ging Jezus naar het gebied van Tyrus en Sidon. En kijk, een Kananese vrouw uit die streek kwam naar buiten en riep: Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David. Mijn dochter is vreselijk bezeten. Maar hij gaf haar niet eens antwoord. Zijn leerlingen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: Stuur haar weg, want ze roept ons achterna. Hij antwoordde: Ik ben alleen gestuurd naar de verloren schapen van het huis van Israël. Maar zij kwam naar Hem toe en knielde voor Hem neer en zei: Heer, help me. Hij gaf haar ten antwoord: Het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en het aan de hondjes te geven. Maar zij zei: Juist, Heer, want wat de hondjes eten, zijn de kruimels die van de tafel van hun baas vallen. Toen gaf Jezus haar ten antwoord: Vrouw, groot is uw vertrouwen. Moge het u vergaan zoals u wenst. En haar dochter was vanaf dat moment genezen.

Overweging

Een niet-joodse vrouw uit Kanaän, zeg maar in onze huidige tijd een Palestijnse, roept luidkeels om hulp. Ze vraagt om genezing van haar dochter. Zij heeft alle hoop gevestigd op Jezus. Hij kan zorgen dat het goed komt. Maar Jezus geeft geen krimp. Hij ligt overhoop met zichzelf. Jezus, een mens – een vrome Jood, heeft geleerd dat God er enkel is voor wie tot het Joodse volk behoort, en die vrouw is een heidense en ze leeft niet volgens de wet van Mozes. Destijds vond men dat zo iemand geen recht had op de liefde van God. Jezus antwoordt dan ook in eerste instantie: Ik ben er voor mijn éigen volk, voor de verloren schapen van Israël. Hij maakt dit duidelijk met een vergelijking over kinderen en hondjes. De vrouw geeft zich echter nog niet gewonnen. Ze knielt voor Jezus neer en smeekt hem nogmaals om hulp. Als het om de gezondheid van haar dochter gaat dan is zij al tevreden met een paar kruimels die van de tafel vallen. Als Jezus haar grote nood ziet én haar groot vertrouwen gaat Hij door de knieën en komt terug op zijn eerder ingenomen standpunt. Hij beseft dat Hij er ook voor haar, een heidense moet zijn. Als Hij haar nu zou wegsturen, dan zou dat in tegenspraak zijn met zijn eigen opvattingen dat het Rijk van God er is voor alle mensen. Hij looft de vrouw vanwege haar grote geloof. Haar wens gaat in vervulling en de dochter is onmiddellijk genezen. De heidense vrouw brengt Jezus tot nieuw inzicht. Hij herziet zijn eerder ingenomen standpunt. Jezus is God en mens. Ik denk dat hij mens was in dat eerste oordeel van ‘eigen volk’ eerst en ik denk dat hij God was in het overstijgen van dat standpunt. Je eigen ongelijk toegeven, terugkomen op je eerder ingenomen standpunt is goddelijk. Stuur haar weg, zeggen de leerlingen. Moet je niet doen zegt Jezus. Je geeft het brood van Gods woord niet aan de heidenen, zeggen de leerlingen. Dat moet je juist doen, antwoordt Jezus. De wereld heeft geen belangstelling, zeggen de leerlingen. Dat heeft ze wel, leert Jezus ons, want ze is al gelukkig met de kruimels van Gods tafel.

Jesaja noemt in de eerste lezing enkele voorbeelden van mensen die niet thuishoren bij het eigen volk, maar wel een plek hebben voor God. Hij spreekt van vreemdelingen die zich keren tot de Levende. Jesaja voorziet een samenleving op wereldniveau die alle grenzen van de geloofsgemeenschap te buiten gaat. Een nieuwe wereld waarin mensen dooreen wonen in veilige buurten. De wolf en het lam zullen weiden te samen: wij leren de oorlog af. Wie gaandeweg doordrongen raakt dat alle mensen en volkeren het recht hebben te leven onder de zon, zal zich er niet langer op voorstaan dat hij de wijsheid in eigen zak heeft. Op weg naar het Koninkrijk van God moet je blijkbaar grenzen overgaan. Je moet blijkbaar zaken ook van een andere kant kunnen bezien. Je eigen ik, je eigen principes en je vooroordelen even op een zijspoor zetten en je laten beleren door de ander, de vreemdeling. God roept ons op te geloven in zijn Liefde zonder grenzen. God sluit niemand uit, dat doen mensen.